

Î N C H E I E R E

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Voloșin-Donciuc Alexandr, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ - 19 împotriva lui Voloșin-Donciuc Alexandr, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Termocom” (în procedura planului) privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Voloșin-Donciuc Alexandr și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 august 2014,

c o n s t a t ă

La 01 octombrie 2013, ÎMGFL – 19 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Voloșin-Donciuc Alexandr, intervenient accesoriu SA „Termocom” (în procedura planului) privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, pîrîtul în baza contului personal deschis la ÎMGFL-19, a beneficiat de energie termică livrată de SA „Termocom” (în procedura planului).

Astfel, odată cu deschiderea contului personal, pîrîtul a acceptat tacit calitatea serviciilor prestate, fapt confirmat prin achitarea bonurilor de plată pentru serviciile locativ-comunale, inclusiv de energie termică.

Susține că, pîrîtul nu a achitat plata pentru energia termică și s-a acumulat la 01 august 2013 o datorie în mărime de 13 263 lei, fapt confirmat prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

Potrivit art. art. 530 și 533 ale Codului Civil și pct. pct. 10, 17, 18 ale Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de canalizare și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Invocă că, întreprinderea informează pîrîtul despre necesitatea achitării datoriilor acumulate prin intermediul facturilor lunare, însă benevol pîrîții refuză să achite restanța de plată.

Cere reclamantul, încasarea de la Voloșin-Donciuc Alexandr în beneficiul ÎMGFL nr. 19, datoria în sumă de 13 263 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 august 2014 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Voloșin-Donciuc Alexandr în beneficiul ÎMGFL nr. 19 datoria conform situației zilei de 01 august 2013, în mărime de 13 263 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 397.89 lei, iar în total suma de 13 660.89 lei.

Hotărîrea primei instanțe a fost contestată cu apel de către Voloșin-Donciuc Alexandr.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2015 a fost respins apelul declarat de către Voloșin-Donciuc Alexandr și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 august 2014.

La 06 martie 2015, în termenul prevăzut de lege, Voloșin-Donciuc Alexandr a declarat recurs, solicitînd concretizarea jurisdicției teritoriului între Prut și Nistru, tragerea la răspundere a ÎMGFL-19 pentru neglijența prestării serviciului și anume neasigurarea cu energie termică începînd cu perioada de încălzire a anilor 2011-2012 pînă în anul 2014-2015 și încasarea de la ÎMGFL – 19 compensația pecuniară pentru imposibilitatea obținerii compenasației pentru încălzire din anul 2012 pînă în anul 2015, precum și casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești ca fiind ilegale.

În susținerea recursului a invocat că, atît în instanța de fond cît și în instanța de apel nu s-au prezentat probe precum că, Gkal de energie termică au fost livrate cu o temperatură constantă în apartamentul său.

Instanțele judecătorești, nu au luat în considerare faptul că, locatarii blocului prin mijloace proprii au instalat contorul la energia termică, iar SA „Termocom” a asigurat locatarii că va restitui mijloacele financiare investite, însă întrebarea a fost lăsată fără a fi soluționată.

Menționează că, ÎMGFL-19 creează obstacole în achitarea serviciilor locativ-comunale și anume că în luna martie-aprilie 2011 a efectuat înregistrări în lipsa acordului său, în apartamentul unde locuiește, pe Voloșin-Donciuc Iurie, cu toate că, în perioada anilor 2003-2010 ultimul s-a aflat în locuri de detenție, iar prin urmare și-a pierdut dreptul la spațiul locativ.

Astfel, se află în imposibilitate de a soluționa problema creată, iar din motiv că, nu cunoaște locul aflării lui Voloșin-Donciuc Iurie, nu poate primi compensația pentru energia termică.

Consideră că sumele solicitate spre încasare nu sunt întemeiate.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Voloșin-Donciuc Alexandr urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Voloșin-Donciuc Alexandr este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de către Voloșin-Donciuc Alexandr în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că, conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Voloșin-Donciuc Alexandr ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Voloșin-Donciuc Alexandr se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi